رىزۋانگۈل يۈسۈپ

قىزارغان سەھرا

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

15
1247.7
39

رىزۋانگۈل يۈسۈپ

قىزارغان سەھرا

(ھېكايىلەر)

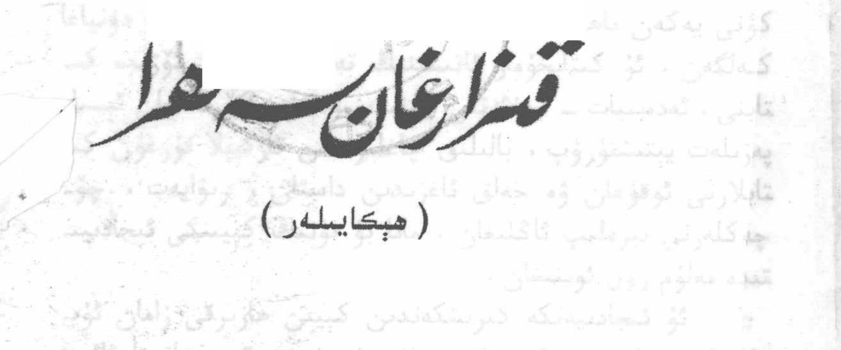

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرى : ئازاتگۈل ئاتاۋۇللا
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى : ئەكبەر سالىھ

قىزارغان سەھرا

رىزۋانگۈل يۈسۈپ

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى ۋە تارقاتتى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 №)
شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى كومپيۇتېر بۆلۈمىدە تىزىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا 3 ـ باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى : 787×1092 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى : 8.75 قىستۇرما ۋارىقى : 2
2000 ـ يىل 8 ـ ئاي 1 ـ نەشرى
2000 ـ يىل 8 ـ ئاي 1 ـ بېسىلىشى
تىراژى : 1 — 3,000
ISBN7—228—05870—4/I • 2164
باھاسى : 10.50 يۈەن

图书在版编目(CIP)数据

红遍乡村:维吾尔文/热孜莞古丽·玉苏甫著。— 乌鲁木齐:新疆人民出版社,2000.8

ISBN7—228—05870—4

Ⅰ.红… Ⅱ.热… Ⅲ.小说 — 作品集 — 中国 — 当代 — 维吾尔语(中国少数民族语言) Ⅳ.I247.7

中国版本图书馆CIP数据核字(2000)第63739号

责任编辑:阿扎提古丽·阿塔吾拉

封面设计:艾克拜尔·萨里

红遍乡村(维吾尔文)

热孜莞古丽·玉苏甫 著

新疆人民出版社出版发行

(乌鲁木齐市解放南路348号 邮政编码:830001)

新疆人民出版社微机室排版

新疆新华印刷三厂印刷

787×1092毫米 32开本 8.75印张 2插页

2000年8月第1版 2000年8月第1次印刷

印数:1——3,000

ISBN7—228—05870—4/I·2164 定价:10.50元

مۇھەررىردىن

ئاپتور رىزۋانگۇل يۇسۇپ 1970 ـ يىل 12 ـ ئاينىڭ 16 ـ كۈنى يەكەن ناھىيە ئارال يېزىسىدا خىزمەتچى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن . ئۇ كىتابخۇمار ئاتىسىنىڭ تەسىرى بىلەن ئۆزىدە كىتابنى ، ئەدەبىيات ـ سەنئەتنى جېنىدىنمۇ ئەزىز كۆرىدىغان ئېسىل پەزىلەت يېتىشتۈرۈپ ، بالىلىق چاغلىرىدىن تارتىپلا نۇرغۇن كىتابلارنى ئوقۇغان ۋە خەلق ئاغزىدىن داستان ، رىۋايەت ، چۆچەكلەرنى بېرىلىپ ئاڭلىغان . مانا بۇ ئۇنىڭ كېيىنكى ئىجادىيىتىدە مەلۇم رول ئوينىغان .

ئۇ ئىجادىيەتكە كىرىشكەندىن كېيىن ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ، رۇس ئەدەبىياتى ۋە غەرب ئەدەبىياتىغا ئائىت نۇرغۇن كىتابلارنى ئوقۇپ ۋە ئۆگىنىپ ، ئۇلاردىن مول بىلىم توپلىغان . ئۇ 1990 ـ يىلىدىن ھازىرغىچە « قەشقەر ئەدەبىياتى » ، « تارىم » قاتارلىق ئەدەبىي ژۇرناللاردا 20 دىن ئارتۇق پوۋېست ۋە ھېكايىلەرنى ئېلان قىلدۇردى . ئۇنىڭ « شەبنەم » ناملىق ھېكايىسى « 9 ـ نۆۋەتلىك خانتەڭرى ئەدەبىياتى مۇكاپاتى » غا ، « سىرلىق ئالما » ناملىق ھېكايىسى « تارىم ئەدەبىياتى مۇكاپاتى » غا ، « جىگدە چېچىكى » ناملىق ھېكايىسى « جۇڭگو ئاز سانلىق مىللەت يازغۇچىلىرىنىڭ مۇنەۋۋەر ئەسەرلىرى توپلىمى » غا كىرگۈزۈلدى .

« قىزارغان سەھرا » ناملىق بۇ ھېكايىلەر توپلىمىغا ئاپتورنىڭ 14 پارچە ھېكايىسى ئېلىندى .

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

مۇندەرىجە

سىرلىق ئالما............................ 1
قامغاقنىڭ چۈشى........................ 25
بەخت.................................. 45
شاماللار كۆيى.......................... 62
يېشىل ئارمان........................... 83
شەبنەم................................ 108
هارغىن تۈيغۇلار........................ 137
تۈگىمەس ناخشا......................... 158
جىگدە چېچىكى.......................... 189
ئىككى ئارىدا........................... 210
قۇرۇپ كەتكەن تال....................... 224
قىزارغان سەھرا......................... 233
ئېزىتقۇ................................ 247
خىيال.................................. 266

سىرلىق ئالما

ئۇ يىگىت تەگلىگەن ئالمىغا قول ئۇزاتتى . ئالمىنى ئېلىۋې-
تىپ ، يىگىتتىن سىز كىم بولىسىز ؟ دەپ سورىماقچى بولۇپ ، نې-
مىشقىدۇر سورىمىدى ، شۇ تاپتا ئەتراپتا ھېچكىمنىڭ يوقلۇقى ،
مەھەللە سىرتىدا ئۆزىنىڭ يالغۇز ئىكەنلىكى تۇيۇقسىز ئېسىگە كې-
لىپ ، يۈرىكى دۈپۈلدەپ سوقۇپ كەتتى . يىگىتكە رەھمەت ئېي-
تىپلا ، ئىتتىك مېڭىپ ئۇنىڭدىن يىراقلاشتى . ئۇ ئۆزىنى چۈشە-
كەۋاتقاندەك ھېس قىلدىيۇ ، قولىدىكى گۈپۈلدەپ پۇراپ تۇرغان
قىپقىزىل ئالمىغا قاراپ بۇ خىيالنى رەت قىلدى . يىگىتنىڭ ئۆزىگە
ئالما تەگلىگەندىكى تۇرقىنى ئەسلىدى . بۇ ئالمىنى راستتىنلا ھې-
لىقى يىگىت ئۇنىڭغا بەرگەنىدى . ئۇ مەھەللە سىرتىدىكى باغنىڭ
ئۇگ يېنىدىكى چىغىر يولدا كېتىۋاتاتتى ، مۇشۇ باغنى كۆتۈرە
ئالغان يىگىت بولسا كېرەك ، دەپ ئويلىدى كۆڭلىدە .

ئۇ ئالمىنى چىشلىدى . ئالما يېڭىلا ئۈزۈلگەندەك ئاجايىپ
سۇلۇق ، چۈرۈك ، سۈزۈك ئىدى . قىز ئالمىنى لەززەتلىنىپ يەۋې-
تىپ ھەيران قالدى . 5 ــ ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىدا شېخىدىن يېڭىلا
ئۈزۈلگەن بۇنداق ئالمىنىڭ بولۇشى مۇمكىنمۇ ؟ ئۇ چىپپىدە توخ-
تاپ كەينىگە قارىدى . يىگىت ھېچ يەردە كۆرۈنمەيتتى . قىز ئۆ-
زىنىڭ تاڭ سەھەردە راستتىنلا خاسىيەتلىك بىر چۈش كۆرگە-
نىگە ئىشىنىپ قالدى ، قولىدىكى ئالمىنىڭ قالغان قىسمىنى ئۇرۇقى
بىلەن قوشۇپ پاك ــ پاكىز يەۋەتتى .

قىز كۆن نەيزە بويى كۆتۈرۈلگۈچە لىق بىر تاغار ئوت ئېلىپ بولدى. يىراقتىن باغنىڭ بۈك ـ باراقسان يوپۇرماقلىرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئەمدىلا چاقناشقا باشلىغان كۈن نۇرى ئەنە شۇ يوپۇرماقلاردىن سىرغىغىنىچە كېۋەزلىكلەرگە، قىزنىڭ مەڭـ زىلىرىگە تۆكۈلەتتى. قىزغا بىردىنلا ئاشۇ ياپيېشىل يوپۇرماقلار ئارىسىدا قىزىرىپ پىشقان ئالمىلار جۇلالىنىپ تۇرغاندەك كۆرۈنۈپ كەتتى. ئۇ تاغارنى يۈدۈپ، باغ تەرەپكە قاراپ ماڭدى. باغنىڭ پاكار تېمىنى باغاشلاپ تۇرغان يوپۇرماقلار ئارىسىدا قىپقىزىل ئالما ئەمەس، ئەمدىلا تۈگمىچىلىك بولغان تۇڭ غورىلار ماراپ تۇراتتى. قىزنىڭ باغقا كىرگۈسى كەلدى. باغقا كىرسىلا ھېلىقى يىگىت ئۇچراپ قالىدىغاندەك تۇيۇلۇپ، ئۆز خىيالىدىن خىجىل بولۇپ قىزىرىپ كەتتى. بايا يىگىت ئۇنىڭغا ئالما تەڭلىگەن يەر-دىن ئۆتكەندە يۈرىكى، پۈتۈن ۋۇجۇدى شۇررىدە ئېرىپ كې-تىۋاتقاندەك تۇيۇلدى.

— كىچىككىنە ئوت ئالىمەن دەپ مۇشۇ چاغقىچە يىتكەن بارمۇ؟ تاماق سوۋۇپ قالغىلى نەۋاق، تېز بول، تامىقىڭنى يە!

ئۇ ئانىسىغا خاراموش ھالدا قاراپ قويۇپ قاچىنى قولىغا ئالدى. لېكىن تاماققا كۆڭلى تارتمىدى. ئۇنىڭ يۈرىكىنى ئۇ ھېچقاچان ھېس قىلىپ باقمىغان ئاجايىپ نازۇك بىر تۇيغۇ غىـ دىقلىماقتا ئىدى. ئۇنىڭ يۈرىكىدىكى بۇ تۇيغۇ ئاۋۋال كىچىككىنە ئۇچقۇنغا، بارا - بارا لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان ئوت ـ ئاتەشكە ئايلىـ نىۋاتقاندەك قىلاتتى. ئۇ يۈرىكىنىڭ ھەتتا پۈتۈن بەدىنىنىڭ ئوتـ تەك قىزىپ كېتىۋاتقانلىقىنى سەزدى. بارلىق ھېس ـ تۇيغۇلىرىـ دىن ئايرىلىپ قالغاندەك، ئۆزىنىڭ زادى نېمە بولغىنىنى بىلەلـ مەي، بۇ بىر كۈننى شۇنداق گاراڭ ھالەتتە ئۆتكۈزدى.

ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا ھامان قىپقىزىل جۇلالىنىپ تۇرغان

ئاشۇ ئالما كىلەتتى . يۈرىكى نېمىشقىدۇر باغقا تەلپۈنەتتى . باغقا كىرگۈسى ، كىمنىدۇر كۆرگۈسى كېلەتتى . ھەر كۈنى سەھەردە خالتىسىنى كۆتۈرۈپ ھېلىقى باغنىڭ يېنىدىن ئۆتكەندە ، يۈرىكى سەل ئارامغا چۈشكەندەك قىلاتتىيۇ ، قايتىپ كەلگەندىن كېيىن يۈرىكىنىڭ بۇرۇنقىدىنمۇ بەكرەك كۆيۈۋاتقانلىقىنى سېزەتتى .

قىز بارا - بارا ئۆيقۇدىن ، تاماقتىن قالدى ، چىرايى زە-پىراندەك سارغىيىشقا باشلىدى . بەزىدە ئوت ئالغىلى چىقىپ ، باغنىڭ يېنىدا باغقا تىكىلگىنىچە سائەتلەپ ئولتۇرۇپ كېتەتتى . ئۇنىڭ كۆز نۇرى باغنىڭ پاكار تېمىنى تېشىپ ئۆتۈپ ، باغنىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاقلىرىغىچە قويماي ئاختۇرۇپ چىقىپمۇ ھېچ نەرسىنى تاپالمايتتى . كۈن بويى خاراموش ، گاراڭ ھالدا يۈرەتتى . پۈتۈن ۋۇجۇدىدىن ، كۆزلىرىدىن ، لەۋلىرىدىن ئوتلۇق ئاھ تۆكۈلەتتى .

— توۋا ! سەن نېمە بولدۇڭ ؟ ئەجەب ئۆزۈڭگە ئوخشى-ماي قېلىۋاتىسەنا ؟ — ئانىسى ئۇنىڭ ھالىدىن ئەنسىرەپ قالغا-نىدى ، — نېمە ئىش بولدى ؟ زادى نېمە بولدۇڭ ؟ بىرەرسىگە كۆيۈپ يۈرمەيدىغانسەن ؟

ئالما ۋەقەسىنى ئېيتىش ئۈچۈن ئۆمەللىگەن ئېغىزى ئانى-سىنىڭ كېيىنكى گېپى بىلەن توختاپ قالدى . كۆيۈپ قېلىش ؟ ھېلىقى ئالمىچى يىگىتكە ؟ توۋا ، ئۇ راستتىنلا ھېلىقى يىگىتكە كۆيۈپ يۈرگەن بولسا - ھە ! لېكىن ئۇ زادى نەدىدۇ ؟ قەيەرگە كەتكەندۇ ؟ نېمىشقا قىزنى كۆرگىلى كەلمەيدىغاندۇ ؟

دېرىزىدىن تولۇق كۆرۈنۈپ تۇرغان تولۇن ئاي يۇلتۇزسىز ئاسماندا سۆيگىنىنى كۈتۈۋاتقان تەنھا مەلىكىدەك كۆرۈنەتتى .

— مېنى سېغىندىڭىزمۇ ؟

قىز يېقىملىق شۇۋىرلاشتىن چۆچۈپ كۆزىنى ئاچتى . كۆز ئالدىدا تۇرغان يىگىتنى كۆرۈپ ، يۈرىكى شىددەت بىلەن سوقۇپ

كەتتى . يىگىت ئۆزى بىلەن ئاي نۇرىنى بىللە ئېلىپ كىرگەن-دەك ، ئۆي ئىچى سۈتتەك ئاپئاق نۇرغا تولۇپ كەتكەنىدى . يىـ-گىتنىڭ كۆزلىرىدىن ئاي نۇرى ئەكس ئېتەتتى . يىگىت قىزنىڭ چاچلىرىنى ئاۋايلاپ سىلىدى . پېشانىسىگە ، چاچلىرىغا سۆيدى . قۇلىقىغا ئاستاغىنا شىۋىرلىدى :

— سىزنىڭ مېنى كۈتۈۋاتقانلىقىڭىزنى بىلىمەن . مەنمۇ سىزگە ئاشىق ، ئەمما مەن يىراققا كېتىمەن . شۇڭا سىز بىلەن خوشلىشاي دەپ كەلدىم ...

يىگىتنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئالما پۇرىقىغا قوشۇلۇپ ، ئەرلەرگە خاس ئوتلۇق هارارەت ياناتتى . قىزنىڭ يۈرىكى بىردىنلا تىلغا كىرگەندەك بولدى .

— مەن سىزگە ئاشىق بولۇپ قالدىم . سىز ماڭا ئالما بەرگەن كۈندىن باشلاپ ، مەن سىزنى شۇنداق كۈتتۈم . يول-ڭىزغا تەلمۈرۈپ ياش تۆكتۈم . ئاخىر سىز كەلدىڭىز ، كەلمىگەن بولسىڭىز يۈرىكىم كۆيۈپ كاۋاپقا ئايلىنىپ كېتەر ئىدى ...

شۇ مىنۇت ، شۇ دەقىقىدە ئۇلارنىڭ قەلبىمۇ ، جىسمىمۇ ، روهىمۇ ، قانلىرىمۇ بىرلىشىپ كەتتى . قىزنىڭ ۋۇجۇدى ئاجايىپ شېرىنلىك ئىچىدە ئېرىپ ، يىگىتنىڭ جىسمىغا سىڭىپ كەتتى .

* * *

— تۇۋا ، سەن بۆلەكچىلا بولۇپ قاپسەنغۇ ؟ جىن چاپ-لىشىۋالمىغاندۇ ساڭا ؟ نېمىشقا ئۆز - ئۆزۈڭگە سۆزلەپ كۈلۈپ يۈرىسەن ؟

قىز ئانىسىنىڭ سۆزىگە جىلمىيىپ كۈلۈپلا قويدى . هې-لىقى كۈندىن ئېتىبارەن ، قىزنىڭ يۈرىكىدە كۆيۈۋاتقان ئوت ،

ئازابلىق تەلپۈنۈشىنىڭ ئورنىنى بىر خىل خاتىرجەملىك ، بەختىـ
يارلىق ئىگىلىگەنىدى . ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىدىن ، تومۇر - تو-
مۇرلىرىدىن كۈلكە تاماتتى . تاڭ شامىلى ئۇنى باغاشلاپ باغرىغا
باساتتى . باغ ئېمىدىن ماراپ تۇرغان يوپۇرماقلار ئۇنى يېقىملىق
شىۋىرلاشلىرى بىلەن لەززەتلەندۈرەتتى . ئەتراپتىن گۈپۈلدەپ
ئالما پۇرىقى كېلەتتى . ئۇنىڭ ھۆسنىدىمۇ ئالما قىزىللىقى ئەكس
ئېتەتتى .

ئۇ بىردىنلا تولۇپ سەمرىشكە باشلىدى . بۇنىڭدىن دەسـ
لەپتە ئانىسىمۇ ، ئۆزىمۇ خۇشال بولدى . ۋاقىت ئۆتكەنسېرى ئاـ
نىسى قىزىدىكى ئۆزگىرىشتىن ھەيران قالدى . قىزنىڭ گۈلگۈن
چىرايىغا سۇس داغ چۈشكەن ، قورسىقى يوغىناشقا باشلىغانىدى .

— ۋاي ئانامەي ، نېمە كۆرگۈلۈك بۇ ؟ — ئانىسى پېشاـ
نىسىگە شاپىلاقلاپ ، ئورنىدا نەچچە چۆرگىلەپ كەتتى ، — نەـ
لەردە يۈرۈپ پوق يەپ سالغانسەن . ئىست ، قىز بالا چوڭ قىلىپ
گۇناھكار بولدۇمغۇ مەن . نېمشقا ۋاقتىدا ئەرگە بېرىۋەتمىگەن
بولغىيتتىم ؟ ھۇ نومۇسنى بىلمەيدىغان ، مېنىڭ يۈزۈمنى تۆكـ
تۈگۈ ئەمدى . ئەرگە تەگكۈچە چىداپ يۈرسەڭ بولماسمىدى .
ئەمدى قانداق قىلىمىز ؟ بۇنداق يۈرگۈچە ئۆلسەڭ بولمامدۇ ؟ مەن
بۇ نومۇسنى نەدە كۆتۈرۈپ يۈرىمەن ؟

قىز ئانىسىنىڭ سۆزىدىن دەسلەپتە ھەيران بولدى . كېيىن
بىردىنلا يۈرىكىدە ، تومۇر - تومۇرلىرىدا ئاجايىپ بىر ھېسسىياتـ
نىڭ ئۇقچۇۋاتقانلىقىنى سەزدى . قورسىقى تۇيۇقسىز تەۋرەپ
كەتتى . ۋۇجۇدى شېرىن بىر تۇيغۇ تەسىرىدە تىترىگەندەك بوـ
لۇپ ، زوق بىلەن قورسىقىنى ئاستاغىنا سىلاپ قويدى .

— بۇگۈندىن باشلاپ ئۆيدىن تالاغا چىقمايسەن .
قوشنا - قولۇملاردىن سەن نومۇس قىلمىغان بىلەن مەن

此为试读，需要完整PDF... onebook.

نومۇستىن ئۆلىمەن.
قىز ئانىسىنىڭ ئاچچىق سۆزلىرىگە ئۇنىسىز ماقۇل بولدى. ئۇ ئەمدى ئۆزىنىڭ راستتىنلا باشقىچە ئادەم بولۇپ قالغانلىقىنى ھېس قىلدى. ئۇنىڭ بەدەنلىرى، قەدەملىرى بۇرۇنقىدىن نەچچە ھەسسە ئېغىرلىشىپ كەتكەنىدى. يوغان قورسىقىنى كۆتۈرۈپ، بېلىنى ئەگكىنىچە ھويلىدا مېڭىپ يۈرۈشمۇ ئۇنىڭغا ئېغىر كېلەتتى. دادىسىنىڭ ھوميىسپ قاراشلىرىنى، ئانىسىنىڭ ئاچچىق سۆزلىرىنى قاتتىق ھار ئالغىنىغا قارىماي، ئۇنىڭ يۈرىكىدە تەسۋىرلىگۈسىز خۇشاللىق، خاتىرجەملىك، بەختىيارلىق بار ئىدى.
تولۇن ئاي ئاسماندا تەنھا ئۈزۈپ يۈرگەن بىر كېچىدە، ئۇنى قاتتىق تولغاق تۇتتى. ئۇ «ئوغلى» نىڭ بۇ دەرىجىدە «كەپسىز، تەخىرسىز» لىكىنى ئويلىمىغانىدى. «ئوغلى» ھەر قېتىم سىرتقى دۇنياغا تەلپۈنۈپ قورسىقىغا قاتتىق ئۇسكىنىدە، ئاچچىق ئاغرىق ئازابىدىن تولغىنىپ، لەۋلىرىنى چىشلەپ قانىتىۋېتەتتى. ئاغرىققا چىدىماي ۋارقىراپ تاشلايتتى. ھاياتىدىن ئۈمىد ئۈزۈپ، ئۆلۈمنى ئارزۇلاپ كېتەتتى. ئانىسى ئوچاققا ئوت پۈۋلەپ سۇ قايناتتىش بىلەن ئاۋارە ئىدى. ئۆي ئىچىنى ئاچچىق تۈتۈن بىلەن سۇ ھورى قاپلاپ كەتكەنىدى. ئۇدا ئۈچ كۈنگىچە تۇتقان ئاچچىق تولغاق ئۇنى پۈتۈنلەي ھالىدىن كەتكۈزۈۋەتتى. ئۇنىڭ تولغىنىش، ۋارقىراش تۈگۈل، كۆزىنى ئېچىشقىمۇ ماغدۇرى قالمىدى.
ئۈچىنچى كۈنى تاڭ سەھەرگە يېقىن، مەھەللە مەزىنىنىڭ بامدات نامىزىغا ئەزان ئېيتقان ئاۋازى بىلەن تەڭ، ئۇنى ھەر قېتىمقىدىنمۇ ئاچچىق، قاتتىق تولغاق تۇتتى. تولغاق دەستىدىن ئۇنىڭ ھالسىز بەدىنى سىلكىنىپ لەرزىگە كەلدى. ئاچچىق چىرقىراش بىلەن تەڭ، ئۇنىڭ يۈرىكى كۆكرەك قەپىسىدىن شىددەت

بىلەن سوغۇرۇلۇپ چىقىپ سىرتقا ئۆزىنى ئاتقاندەك بولدى.
ئۇ بىردىنلا ئۆزىنى قۇشتەك يەڭگىل سەزدى. بالىسىنىڭ ئىڭەلەپ يىغلىغان ئاۋازىنى غۇۋا ئاڭلىغاندەك بولدى. «بالام! ئوغلۇم!» ئۇنىڭ ئاۋازىنى پەقەت ئۆزىلا ئاڭلىدى. ئۇنىڭ ئاۋازىمۇ بالىسىدىن بارا ـ بارا يىراقلاپ كېتىۋاتاتتى. «مەن سىزنى باشقا بىر گۈزەل دۇنياغا باشلاپ بارىمەن. مەن بىلەن يۈرۈڭ!» كىمدۇر بىرى ئۇنىڭغا قول ئۇزاتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ يەڭگىل ئۇچۇۋاتقانلىقىنى سەزدى. ۋۇجۇدى ئاجايىپ راھەتلىنىپ كەتتى. ئاپئاق بۇلۇتلار ئۇنىڭ يېنىدىلا ئۈزۈپ يۈرەتتى. ياپيېشىل باغۇ بوستانلارمۇ، بىپايان قۇملۇقمۇ يىراقتا قالغانىدى. ئۇ باشقا بىر گۈزەل دۇنيانىڭ ئۆزىنى قۇچاق ئېچىپ كۈتۈۋاتقانلىقىغا شەكسىز ئىشەنگىنىچە كۆزلىرىنى يىراقلارغا تىكەتتى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا راستتىنلا ئاجايىپ گۈزەل بىر دۇنيا نامايان بولدى. ئاپئاق مانان قوينىدا سوزۇلۇپ ياتقان بۇ دۇنيا شۇ قەدەر گۈزەل، سېھىرلىك ئىدىكى، گويا تىلسىمات دۇنياسىدەك كىشىنىڭ يۈرىكىنى، ھېس ـ تۇيغۇلىرىنى سېھىرلەيتتى.
— ئانا!
بۇ ئاۋاز تولىمۇ يىراقتىن ئاڭلانغىنىغا قارىماي، ئۇنىڭ گۈزەل دۇنيادىن سېھىرلەنگەن يۈرىكى سىلكىنىپ ئەسلىگە كەلدى. ئوغلىنىڭ ئاۋازىنى ئېنىق تونۇدى.
— ئانا! قايتىپ كېلىڭ! مېنى تاشلاپ كەتمەڭ!
ئاۋاز بۇ قېتىم تولىمۇ ئېنىق ئاڭلاندى. بۇ ئاۋازدا ئاجايىپ ئۇلۇغ مۇھەببەت، كۈچلۈك ئىلتىجا، بىچارىلەرچە يالۋۇرۇش بار ئىدى.
— بالام، جېنىم ئوغلۇم! — ئۇنىڭ يۈرىكى، تومۇر ـ تومۇرلىرى ئېرىپ كەتكەندەك بولدى. يۈرىكىدە ئانىلىق ھېسسى-

ياتى شۇنداق تاشقىنلىدىكى ، بۇنى ھەرقانداق نەرسىنىڭ توسا-
لىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى .
ئۇ گۈزەل دۇنيادىن ۋاز كەچتى . ئۇنىڭغا ئوغلى قولىنى
كۆتۈرگىنىچە باغرىغا ئىنتىلىۋاتقاندەك تۇيۇلدى . ئوغلىنىڭ لەۋ-
لىرىنى تەمشىپ ، ئۆزىگە تەلمۈرۈپ تۇرۇۋاتقان ھالىتى كۆزىگە
كۆرۈنگەندەك بولدى . راست ، تېزرەك قايتىپ بالىنى ئېمىتىش
كېرەك . ئۇنى باغرىغا بېسىش كېرەك . ئوغلى ئۇچۇن ئۇ بولمىسا
بولمايدۇ . ئۇ دەرھال ئارقىغا ياندى . گۈزەل خىيالىي دۇنيا ، ئاپ-
ئاق بۇلۇتلار ھەممىسى يىراقتا قالدى . ئۇ يەنە ئۆزى ياشاۋاتقان
دۇنياغا — ئوغلىنىڭ قېشىغا قايتىپ كەلدى .

* * *

— بالام ! مېنىڭ ئوغلۇم ! — ئۇ كۆزىنى ئېچىپلا بالىسىنى
چاقىردى . ئۆزىگە تەلمۈرۈپ تۇرغان ئاتا - ئانىسىنىڭ سولغۇن
چىرايىغا چوڭقۇر مۇھەببەت بىلەن تىكىلىپ پىچىرلىدى ، — مەن
قايتىپ كەلدىم . ئەمدى كەتمەيمەن .
— خۇداغا شۈكۈر ، ئاخىر كۆزۈڭنى ئاچتىڭ . بىزنى
شۇنداقمۇ قورقۇتقان بارمۇ ؟ — ئانىسى ئۇنىڭ پېشانىسىگە بوشلا
سۆيۈپ قويدى .
— بالام ، مېنىڭ بالام قېنى ؟ ئۇنى ئەكېلىڭلار ، مەن
ئۇنى ئېمىتمىسەم بولمايدۇ .
— بولدى قىل ! — ئانىسى ئۇنى بوشلا سىلىكىدى ، —
بىزگە خاپىلىق تېپىپ بەرگىنى ئاز كەلگەندەك ، سېنىڭ جېنىڭنى
ئالغىلى تاسلا قالدى . ئۇنداق نەس شۇمنىڭ گېپىنى قىلما !

— بالام ، مېنىڭ بالامـنى ئەكېلىپ بېرىڭـلار ، بالام نەدە ؟ — ئۇ گەۋدىسىنى كۆتۈردى .

— ئاستاراق گەپ قىل ! بۇ رەسۋاچىلىقلارنى قوشنىلار بىلسۇن دەمسەن ؟ ئۆزۈڭنى ئۆيلىمىساڭمۇ بىزنى ئويلاپ قويساڭ بولمامدۇ ؟ ھېلىمۇ بۇ ئىشلارنى ھېچكىم بىلمىدى . بولمىسا يۈزـ مىزنى نەدە كۆتۈرۈپ يۈرەر ئىدۇق . ئەمدى بالىنىڭ گېپىنى قىلـ ماي ئۆزۈڭنىڭ غېمىنى قىل . ئاۋۋال ساقاي ، قالغان گەپلەرنى كېيىن دېيىشەيلى !

— خۇش بوپ كېتەي ، بالامنى ماڭا بېرىڭ ! — ئۇ تاراملاپ تۆكۈلۈپ تۇرۇپ ئانىسىغا يالۋۇردى .

— ساڭا دېدىمغۇ ، بالاڭنىڭ گېپىنى قىلما دەپ ، — ئاـ نىنىڭ ئاۋازىدا ئاچچىق بار ئىدى ، — بالاڭ ئۆلۈپ كەتتى ، تۇـ غۇلۇپلا تىنىقتىن قالدى . ئۇنى دادىڭ يۇيۇپ ـ تاراپ ، كېچىدە ئاپىرىپ قەبرىستانلىقتا كۆمۈپ قويدى .

— ئاھ ، بالام ، ئوغلۇم ! — ئۇنىڭ كۆزىگە قاراڭغۇلۇق تىقىلدى . يۈرىكى قاتتىق زەربىدىن پارتلاپ پارە ـ پارە بولۇپ كەـتكەندەك تۇيۇلدى . ئۆزىنى بىردىنلا ئىنس ـ جىنسىز پايانسىز چۆلدە تېنەپ يۈرگەندەك ھېس قىلدى .

— يالغان ، ئۇلار سىنى ئالداپ قويدى ، — ئۇنىڭ قۇلىـ قىغا غايىبتىن شۇنداق ئاۋاز ئاڭلانغاندەك بولدى . بالىسىنىڭ بايا تىنىقى ئۇنى چاقىرغان ئاۋازى قۇلاق تۈۋىدە قايتا جاراڭلىغاندەك بولدى . راست ، ئوغلى ئۇنى چاقىرمىغانمىدى ، مېنى تاشلاپ كەتمە ، دېمىگەنمىدى ؟ ئۇ چوقۇم ھايات ، مۇشۇ دۇنيادا ھېلىمۇ ياشاۋاتىدۇ ، ئۇ ھەرگىز ئانىسىنى تاشلاپ كەتمەيدۇ .

ئانىسى ئۇنىڭغا راستتىنلا يالغان سۆزلىگەنىدى . ئۇ بالىـ سىنى سېغىنىپ شۇنداق كۆپ ياش تۆكتىكى ، ئاخىر ئانىسى ئۇـ

نىڭ يىغىسىغا چىدىماي راستىنى ئېيتتى . بالا تۇغۇلۇشى بىلەنلا ئالدىن دېيىشىۋالغان مەسلىھەت بويىچە دادىسى ئۇنى يۆگەككە مەھكەم يۆگەپ ، شەھەردىكى نەچچە مىڭ ئادەم ناماز ئوقۇيدىغان چوڭ مەسچىتكە ئەكىرىپ قويۇپ قايتىپ چىقىپتۇ . بالىنى كىمنىڭ بېقىۋالغىنىنى ھېچكىم بىلمەيدىكەن . ئۇ بۇلارنى ئاڭلاپ يەنە نەچچە كۈنگىچە ئاھ ئۇرۇپ يىغلىدى . ئاخىر تەقدىرگە تەن بېرىپ ئېغىر خورسىندى . ئۇنىڭ يۈرىكىدە ئازغىنا ئۈمىد ، ئوغلىنىڭ بۇ دۇنيادا ھايات ئىكەنلىكىگە ئىشەنچ بار ئىدى . ئاشۇ ئۈمىدلا ئۇنى بۇ دۇنياغا باغلاپ تۇرۇۋاتقاندەك قىلاتتى .

* * *

ئۇنىڭ سالامەتلىكى ئەسلىگە كەلدى . يەنە بۇرۇنقىدەك سىرتلارغا چىقىپ ئېتىزلىقتىن ئوت ئېلىپ كېلىدىغان بولدى . ئەمما ئەمدى ئانىسى ئۇنى يالغۇز چىقارمايتتى . قاچان قارىسا سايىدەك ئەگىشىپلا يۈرەتتى . ھەتتا باغ تەرەپكە ئۇزاقراق قارىشىغىمۇ يول قويمايتتى .

سەھرا يەنە ئەڭ گۈزەل بولغان باھار پەسلىنى كۈتۈۋالدى . ھەممە جايدا — ئېتىزلىقلاردا ، توپا باسقان چىرايلاردىمۇ يېشىل نۇر جىلۋە قىلاتتى . ئۇنىڭ بىردىنلا ئالما يېگۈسى كەلدى . يېشىللىق ئۇنىڭ قەلبىدىكى گۈزەل ھېسلارنى ، تاتلىق ئەسلىمەلەرنى قوزغاپ قويغاندەك قىلاتتى . ئۇ يەنە تاڭ سەھەردە ئوت ئالغىلى چىقىدىغان ئادىتىنى تېپىۋالدى . ھەر كۈنى سەھەردە ، ئانىسى تېخى ئويغانماستا يوتقاندىن سۇغۇرۇلۇپ چىقىپ ، ئېتىزلىقلارنى ئارىلاپ باغ يېنىغا باراتتى . « ئالمىچى » يىگىتنىڭ تونۇقسىز چىقىپ قېلىشىنى ، ئۆزىگە ئالما تەڭلىشىنى كۈتەتتى . ئۇ

ھەركۈنى زور ئۈمىد بىلەن چىقاتتىيۇ ، لاسسىدە بوشىشىپ ، ئۈمىدسىز ھالەتتە قايتىپ كېلەتتى . يۈرىكىدىكى سېغىنىش كۈندىن ـ كۈنگە كۈچىيىپ باراتتى . ئۇ ئاخىر بىر كۈنى تەۋەككۈل قىلىپ ، قىيا ئوچۇق ئىشىكتىن باغقا كىردى . ئۇ بۇ باغنىڭ كەڭرىلىكىنى ، مېۋىلىرىنىڭ خىللىقىنى بىلەتتى . كېچىكىدە باغدا بەخىرامان ئويناپ يۈرەتتى . ياز كۈنلىرى قېرى باغۋەننىڭ كۆزىنى غەلەت قىلىپ ، دوستلىرى بىلەن باغنىڭ بۇلۇڭ ـ بۇلۇڭلىرىدىن مېۋىلەرگە ھۇجۇم قىلىشاتتى . كېيىن بۇ باغلار كىملەرگىدۇر ھۆددىگە بېرىلدى . ناتونۇش ئادەملەر باغنىڭ بىر قانچە يىللىقىنى كۆتۈرە ئېلىپ مېۋىلىرىنى يىغىپ سېتىپ ، يەنە غايىب بولۇشاتتى . ئۇلار باللارنى ئۇرۇپ ـ قوغلاپ باغقا يېقىن يولاتمايتتى . كىمدۇر بىرى ئاتايىن ئوغرىدىن مۇداپىئەلىنىش ئۈچۈن باغ ئەتراپىغا پاكارغىنا تام سوقۇۋالدى . ئەنە شۇنىڭدىن بېرى ، بۇ باغ بۇ مەھەللىدىكى كىشىلەرگە ياتلىشىپ كەتتى .

ئۇ يۈرىكى دۈپۈلدىگىنىچە باغنىڭ نېرىقى چېتىدىكى ئۆينىڭ ئالدىغا كەلدى . ئۆينىڭ ئىشىكى يېپىقلىق ئىدى . ئۇ ئىشىككە تىكىلگىنىچە تۇرۇپ قالدى . مۇشۇ تۇرقى يىگىت ئىشىكنى ئېچىپ چىقىپلا قالسا ، ئۆزىگە قاراپ تۇرغان قىزنى كۆرىدۇ . ئۇ ھەيران قالار ، شۇ چاغقىچە قىزنى ئىزدىمىگىنى ئۈچۈن نېمە قىلارىنى بىلمەي قالار ؟ ئۇ بەلكىم قىزغا ئالما ساقلاپ قويغاندۇ ...

ئىشىك غىچىرلىدى . ئىشىكتە ساڭگىلاپ تۇرغان كىچىككىنە زەنجىر كۈچلۈك سىلكىندى . ئۇنىڭ يۈرىكى كۆكرەك قەپىسىگە شىددەت بىلەن ئۇرۇلغاندەك بولدى . ئوتتۇرا ياشلىق ، ۋىجىككىنە ئادەم قىزنى كۆرۈپ ھاڭۋېقىپ قالدى ـ دە ، ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ سورىدى .

ـــ بىرەر ئىش بىلەن كەلگەنمىدىڭىز ؟

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com